

senere blev forhøjet til 4 Kr. Men det var kun et midlertidigt Tilskud, og det blev stillet i Udsigt, at det vilde bortfalde, naar vi kom henad Foraaret. Men det var jo alligevel noget i Retning af, hvad vi havde ønsket, nemlig at tilvejebringe et mere rimeligt Forhold mellem Majsprisen og Brødkornsprisen, og derfor gik Landbrugsorganisationerne med til dette. Men een Ting er jo at gaa med til noget, naar man ikke kan faa mere, og en anden Ting er jo at faa det, man har ønsket og foreslaaet. I November 1916 fik vi saa en Maksimalpris paa Byg paa 24 Kr. 75 Øre. Nu maa man jo se paa, hvad Landmændene faar, og hvad de skal give, naar de skal købe Erstatningsfoder for deres Brødkorn. Fordi der sættes en Maksimalpris, der er ens for Brødkorn og Majs, betyder det ikke, at Ombytningen kan ske uden Tab. Dertil kommer Fortjenesten og Fragten paa Majs, der bliver betydelig, navnlig paa de af-sides liggende Steder. Vi har i hvert Fald i Jylland haft følgende Prisforhold: For Brødkorn fik vi 21—22 Kr. pr. Td. Det var meget lidt Rug, der har kostet over 21 Kr. 70 Øre, med Tillæg altsaa af de 4 Kr. Og for Majsen maatte vi give 24—26 Kr. og for Byg 26—27 Kr. Ja, Forskellen paa Rug og Majs har til Tider været endnu større end den, jeg her har nævnt. Dette Prisforhold maa nødvendigvis hemme Produktionen af Brødkorn, og den førte Kornpolitik har da ogsaa haft det Resultat, at vi nu staar med en Frygt for Mangel paa Brødkorn, navnlig da Tilførslerne er standsede og maaske standsede for længere Tid, vi ved ikke hvor længe.

Det er en almindelig Lov for al Produktion, at en Vare, der enten af Konjunkturerne eller som her ved et Magt-bid trykkes ned i et forholdsvis lavt Pris-niveau, vil aftage fra Markedet. Jeg mener, det er kun beklageligt, at der er ført en Kornpolitik, hvorved der er set bort fra Hovedformaalet, nemlig, at Varen er til Stede, medens Prisspørgsmaalet er gjort til Nr. 1. Under disse Forhold er der, da Landbrugsorganisationerne har set, at de har staaet magtesløse overfor Ordningen af Spørgsmaal, der angaar saa vigtige Forhold for Landbruget og navnlig dets dyriske Produktion, fremskyndet en Reorganisation af de samvirkende danske Landboforeninger, som er den største og betydningsfuldeste Landbrugsorganisation, idet den tæller over 100,000 Medlemmer. Den er nu undergivet en samlet Bestyrelse

paa 30 Mand. I Anledning af de foreliggende Forhold vedrørende Kornspørgsmaalet, holdt denne Organisation et Møde her i København den 9. Januar 1917 og indsendte en Redegørelse, som sikkert er alle Tingets Medlemmer bekendt. I den peger man paa det urimelige i, at Brødkornet er gjort til det mindst fordelagtige at dyrke, at Ombytningen med Majs volder ret stort Tab, og Følgen heraf er, at Befolkningens Forsyning med Brødkorn nu er truet. Landboforeningen har før, ligesom de andre Landbrugsorganisationer, været mod Maksimalpris, men nu udtaler man, at under de foreliggende Omstændigheder, hvor der er Fare for et lukket Marked, vil man ikke være imod at bibeholde Maksimalprisen paa Brødkorn. Der er nu indtruffet det, som man ikke havde den 9. Januar, at vi har et helt lukket Marked, og i et saadant kunde der ogsaa dannes Korn-truster. Ligesom Gødningskompagniet har fundet sin Heilbuth og siden sin Siegfum-feldt, og ligesom Skotøjstrusten har fundet sin Ballin, saaledes er der ingen Tvivl om, at Kornet vilde have fundet sin Mand eller sine Mænd, der ved Kapitalens Hjælp vilde søge at drage Priserne op i det ganske urimelige. Endvidere paakaldte Landboforeningerne i sin Henvendelse stærkt Rigsdagens Medvirken til en Ordning af disse Forhold, hvorved der kunde skabes større Stabilitet, og hvorved man kunde undgaa de hurtigt skiftende Bestemmelser, som Landbruget har været undergivet hidtil.

Alt dette og maaske andre Omstændigheder har bevirket, at der nu paa Rigsdagens Bord foreligger to Lovforslag angaaende Kornordningen for indeværende Høstaar. Jeg vil her gøre den Bemærkning, at det ikke er mindre vigtigt, at der snarest forelægges Lovforslag vedrørende næste Høstaar. Landbruget skal arbejde paa et noget langt Sigt, og for at der gøres, hvad der kan, for at tilvejebringe den størst mulige Avl af Brødkorn i det kommende Høstaar, er det af Betydning, at Landbruget faar Udsigt til, at denne Avl kan betale sig, saa at det kan se sin Regning ved at anvende, hvad det kan komme i Besiddelse af af Chilisalpeter og navnlig Ajele, paa Vintersæden. Jeg haaber derfor, at det ikke skal vare ret længe, inden vi faar et Lovforslag vedrørende den kommende Høst at se.

Herefter skal jeg gøre nogle Bemærkninger til de to foreliggende Lovforslag. Det første efter Nummerorden er det, der handler om Godtgørelse af Statskassen i